

Måleegenskaper ved den norske versjonen av Crowell-prosedyren

Kjell Morten Stormark¹ [kjst@norceresearch.no]

Svein Arild Vis² [svein.arild.vis@uit.no]

PsykTestBarn 2022, 1:4

ISSN 1893-9910

Mottatt dato 13. mai 2022

Publisert dato 31. august 2022

Artikkelens URL <https://psyktestbarn.r-bup.no/no/artikler/crowell-prosedyren>

DOI 10.21337/0078

Som alle artikler i PsykTestBarn, kan denne fagfelleverderte artikkelen arkiveres og distribueres fritt for alle slags formål på følgende vilkår: korrekt referanse skal oppgis (se under), ingen kommersiell bruk og ingen bearbeidelse av tekst eller innhold.

Denne artikkelen skal siteres på følgende måte:

Stormark, K.M. & Vis, S.A. (2022). Måleegenskaper ved den norske versjonen av Crowell-prosedyren. *PsykTestBarn*, 1:4. doi:10.21337/0078

¹ Norce, RKBU Vest

² UiT Norges arktiske universitet, RKBU Nord

Sammendrag

Beskrivelse. Crowell-prosedyren er utviklet for å observere og vurdere samspillet mellom omsorgsgivere og sped- og småbarn gjennom en sekvens av ni ulike oppgaver, med en varighet på 45 minutter. Prosedyren ble utviklet av Crowell og kollegaer ved Stanford universitetet i USA i 1988, og har senere blitt revidert flere ganger. Det foreligger en norsk upublisert oversettelse av prosedyren. Samspillet mellom omsorgsgiver og barn skåres på to hovedskalaer som måler henholdsvis barnets atferd og hvordan foreldre forholder seg til barnet. Barnedelen har syv delskalaer og foreldredelen har fem. Det er ingen kjente formelle krav til kompetanse for bruk av prosedyren. Opplæring gis i form av et tre-dagers kurs.

Litteratursøk. Det ble ikke identifisert noen relevante norske eller skandinaviske publikasjoner.

Psykometri. Litteratursøket ga ikke grunnlag for å vurdere måleegenskapene ved den norske versjonen av Crowell-prosedyren.

Konklusjon. Måleegenskapene til den norske versjonen er ukjent.

Abstract

Description. The Crowell procedure is developed to test child-parent interaction during a sequence of nine different tasks that takes about 45 minutes to complete. It was developed by Crowell and colleagues at Stanford University, USA in 1988 and has since then been revised several times. An unpublished Norwegian version is available. Parental-child interaction is scored on scales related to the two main dimension which are (i) child behaviors and (ii) parental support and behavior during task completion. The child dimension is divided into seven subscales and the parent dimension has five subscales. There are no known formal requirements for competence for the use of the procedure. Training is provided in the form of a three-day course.

Literature search. No relevant Scandinavian publications were identified.

Psychometrics. The literature search resulted in no documentation on the psychometric properties of the Norwegian version of the Crowell procedure.

Conclusion. Measurement properties of the Norwegian version is unknown.

Innledning

Crowell-prosedyren er et klinisk kartleggingsverktøy for å studere samspill mellom omsorgspersoner og sped- og småbarn under semistrukturerte og strukturerte betingelser (Smith, 2002; Zeanah Jr et al., 2000).

Prosedyren er oppkalt etter Judith Crowell som sammen med kollegaer (Crowell & Feldman, 1988; Crowell et al., 1988), utviklet kartleggingsverktøyet ved en barnepsykiatrisk klinikk ved Stanford universitetet for å studere mor-barn samspill hos tre grupper med dyader av 2–4 åringer og mødrene deres. En gruppe mor-barn dyader hvor barnet var henvist til den barnepsykiatriske klinikken for atferdsvansker, en hvor barnet som var henvist for utviklingsmessig forsinkelse og en hvor barnet var rekruttert fra en barnehage lokalisert i nærheten av klinikken. Crowell, Feldman og Ginsberg (1988) undersøkte barnas og mødrenes problemløsnings- og tilknytningsatferd under samspillet, mens Crowell og Feldman (1988) undersøkte i hvilken grad barnas og mødrenes atferd under prosedyren samvarierte med mødrenes indre arbeidsmodeller for tilknytning.

Norsk manual for Crowell prosedyren er tilgjengelig kun i forbindelse med opplæring. Slik opplæring kan man få gjennom RBUP Øst og Sør (3-dagers kurs på RBUP), eller som digital opplæring (4 x 3 t samlinger, med tilbud om veiledning etterpå) gjennom RKBV Vest, Norwegian Research Centre (NORCE).

Prosedyren er basert på «Tool-use task», utviklet av Alan Sroufe og kollegaer, for å studere sammenhengen mellom tilknytning- og problemløsningsstil hos to år gamle småbarn og deres mødre (Matas et al., 1978). Crowell og kollegaer videreutviklet denne ved å inkludere problemløsningsoppgaver med stigende vanskegrad for barn opp til fire og et halvt år. Senere har Zeanah, Boris og Scheeringa (1997) og Loop et al. (2017) utviklet alderstilpassede versjoner for henholdsvis barn nedad til seks måneders alder og oppad til seks års alder. Den siste versjonen er også omtalt som «Baby Crowell» (Boris et al., 2019). Disse versjonene av Crowell-prosedyren gjør at den er tilrettelagt for å studere samspill mellom omsorgspersoner og barna deres i nesten hele sped- og småbarnsperioden.

Crowell-prosedyren krever et observasjonsrom utrustet med enveisspeil og toveiskommunikasjonssystem med mikrofon og høyttalere og de angitte lekene som inngår i prosedyren. Gjennomføringen ledes av en testleder som før start gir barnets omsorgsperson en standardisert instruksjon om prosedyren. Testleder beskriver igangsetting og avslutning av de totalt ni sekvensene i prosedyren, og gir beskjed om at det er opp til omsorgspersonen å vurdere hvilken grad av hjelp barnet trenger for å utføre oppgavene.

Gjennomføringen er beregnet til å ta 45–60 minutter. Første sekvens består av 10 minutter fri lek med de tilgjengelige lekene. I neste sekvens skal omsorgspersonen få barnet til å rydde vekk lekene. I den tredje sekvensen skal omsorgspersonen blåse såpebobler og få barnet til å stikke hull på såpeboblene (varighet 3–5 minutter). Dernest følger fire strukturerte og praktiske problemløsningsoppgaver (sekvens 4–7) med økende vanskegrad. De to første oppgavene (sekvens 4 og 5) er utviklingsmessig tilpasset yngre barn og det er ment å være mulig for barnet å løse disse med liten eller ingen voksenhjelp (varighet 2–4 minutter for hver av disse sekvensene). De to siste oppgavene (sekvens 6 og 7) er tilsvarende tilpasset utviklingsmessig eldre barn, og hvor barnet vil trenge hjelp fra omsorgspersonen for å løse disse. Disse to sekvensene varer 3–5 minutter hver. Problemløsningsoppgavene i sekvens 4–7 er hentet fra en samling av oppgaver som er alderstilpasset for barn i hele førskoleperioden, hvor bruk av leker inngår. Det er alt fra enkle oppgaver som det å ta imot og å trille en ball tilbake til omsorgspersonen, til mer kompliserte kategoriseringsoppgaver. Til slutt er det en to minutters separasjonsprosedyre (sekvens 8) og en to minutters gjenforeningsprosedyre (sekvens 9), basert på fremmedsituasjon først beskrevet av Ainsworth og Wittig (1969).

De ulike sekvensene er ment å være mildt til moderat utfordrende for barnet slik at relasjonen mellom barnet og omsorgspersonen settes under moderat press. Formålet med dette er å observere hvordan barnet og omsorgspersonen forholder seg til instruksjonene, oppgavene og til hverandre i de ulike sekvensene.

Prosedyren gir mulighet til å kartlegge i hvilken grad samspillet mellom barnet og omsorgspersonen preges av støtte, irritabilitet, varme eller distanse, enkeltvis og samlet. Andre forhold som observeres er (i) i hvilken grad deltagerne gleder seg sammen under samspillet (ii) i hvilken grad omsorgspersonens hjelp til barnet under problemløsningsoppgavene er tilpasset barnet (iii) hvor gode instruksene fra omsorgspersonen under f.eks. opprydningssekvensen er og (iv) i hvilken grad barnet følger disse. Separasjons- og gjenforeningsfasen gir muligheter til å observere hvordan omsorgspersonen forbereder barnet, hvordan han/hun reagerer under adskillelsen, og om omsorgspersonen klarer å roe barnet etter gjenforeningen.

Det er utviklet flere protokoller for å skåre video-opptak av barnets og omsorgspersonens atferd under de ulike sekvensene i Crowell-prosedyren. I Crowell og kollegaers skåringsprotokoll (Crowell & Feldman, 1988; Crowell et al., 1988) ble mødrenes samspillsatferd skåret på en vurderingsskala («rating scale») bestående av to testledd: «Supportive presence» (i hvilken grad mødrene var en trygg base for barnet under oppgavene) og «Quality of assistance» (i hvilken grad mødrene hjalp barna å forstå oppgavene og ga tilpasset hjelp til barnet for å fullføre oppgavene). I de to publikasjonene fra Crowell og kollegaer i 1988 ble mødrenes samspillsatferd kun skåret for de to problemløsningsoppgavene som barna trengte hjelp til å løse (sekvens 6 og 7). I de publiserte resultatene fra både Crowell og Feldman (1988) og Crowell, Feldman og Ginsberg (1988) er mødrenes samspillsatferd begrenset til den siste sekvensen. De rapporterte skårene var gjennomsnittsskåren for de to testleddene (begrunnet i den høye samvariasjonen ($r = 0,90$) mellom skårene på «Supportive presence» og «Quality of assistance»).

I skåringsprotokollen til Crowell og medarbeidere ble barnets samspillsatferd vurdert både i form av et globalt testledd («Dyadic functioning»/«Overall experience»), og ni testledd organisert i tre områder av samspillsatferd: 1.«Relationship to mother» (bestående av fire variabler: «Affection», «Negativity», «Avoidance» og «Controlling Behavior»), 2.«Approach to task» (tre variabler: «Persistence», «Self-reliance» og «Enthusiasm»), 3. «Other variables» (to variabler: «Anxiety» og «Compliance»). Disse ble, som for mødrene, skåret på en syv-punkts Likert skala. I tillegg ble skårene på noen av de ni spesifikke leddene for barna brukt til å lage to sammensatte skårer: «Angry affect» som var summen av skårene for «Negativity» og «Controlling Behavior», og «Subdued affect» som var summen av skårene på «Affection» (reversert), «Avoidance» og «Enthusiasm» (reversert).

Crowell og Feldman (1991) utviklet også et skåringssystem for separasjon og gjenforeningsfasene i Crowell-prosedyren, hvor omsorgsgivers atferd ble skåret på tre ledd «Preparation of separation», «Separation difficulty» og «Responsiveness». Barnas atferd ble også skåret på tre ledd «Comfort with Separation», «Avoids Mother in reunion» og «Negative in reunion». Alle disse leddene ble også skåret på en syv-punkts Likert skala. Dette er for øvrig den eneste publikasjonen vi finner som rapporterer resultat fra separasjons- og gjenforeningsfasen i Crowell-prosedyren.

Vi har ikke funnet noen norsk oversettelse av disse skåringssystemene. Den første norske oversettelsen er basert på skåringssystemet til Heller et al. (1999), som – etter det vi har funnet – første gang er beskrevet i en hovedoppgave ved Universitetet i Oslo fra 2005 (Jacobsen, 2005). Skåringssystemet er beskrevet i et upublisert notat (Jacobsen & Smith, 2009). I dette skåringssystemet beskrives kun de første syv sekvensene, dvs. at separasjons- og gjenforeningsfasene (sekvens 8 og 9) ikke inngår. Her blir samspillsfungeringen til barn og omsorgspersoner skåret på en vurderingsskala bestående av henholdsvis syv («Positiv affekt», «Reserverthet/nedstemthet», «Irritabilitet/Sinne», «Vegring mot å føye seg etter omsorgspersonens instruksjoner», «Aggresjon rettet mot omsorgspersonen», «Iherdighet med oppgaven» og «Entusiasme») og fem («Sensitivitet overfor barnets atferd», «Emosjonell responsivitet», «Positiv affekt», «Nedstemthet/reserverthet», «Irritabilitet/sinne») ledd.

Tilsvarende det opprinnelige skåringssystemet utviklet av Crowell og kollegaer, skåres alle leddene for både barnet og omsorgspersonen på en syvpunkts Likert skala, med egne utfyllende beskrivelser av hva som

kvalifiserer til en gitt skår for hvert av de syv punktene på hvert av leddene. Lav skår indikerer fravær av eller dårlig grad av samspillskvalitet, mens høy skår indikerer svært høy eller utmerket grad av samspillskvalitet hos barnet/omsorgspersonen.

Jacobsen og Sanner (2016) har senere revidert dette skåringssystemet (fremdeles begrenset til de første syv sekvensene) i form av reformuleringer og reversering av enkeltledd og skåringskategoriene, og ved at hvert ledd skåres på en fem- og ikke syvpunkts Likert skala. Denne revisjonen er oppgitt til å være godkjent av Charles Zeanah, som har vært sentral i utbredelsen av Crowell-prosedyren (Zeanah, Boris, Heller, et al., 1997): (Zeanah et al., 2003). Det er uklart om denne siste revisjonen av det norske skåringssystemet inngår i en revisjon av det internasjonale skåringssystemet, da andre nyere studier (Loop et al., 2017; Sprang & Craig, 2015) ser ut til å ha brukt det opprinnelige skåringssystemet til Heller et al. (1999).

Internasjonalt har prosedyren blitt brukt i både befolkningsbaserte studier (Coleman & Karraker, 2003; Conway et al., 2014; Miller et al., 2002; Mouton & Roskam, 2015; Verschuere et al., 2006) og i selekterte utvalg av risikoutsatte barn og deres omsorgsgivere. Eksempler på det siste er barn i familier uten adgang til helsehjelp (Aoki et al., 2002; Brassart & Schelstraete, 2015), barn med posttraumatisk stresslidelse (Scheeringa et al., 2004), barn som har vært eksponert for nevroleptika under svangerskapet (Misri et al., 2006), barn som har opplevd seksuelle overgrep (Fitzgerald et al., 2005), barn som vokser opp med omsorgssvikt eller langvarig institusjonalisering (Malik et al., 2002; Osofsky et al., 2007; Robinson et al., 2009; Zeanah et al., 2003). I alle disse studiene inngår Crowell-prosedyren som en del av en bredere kartlegging, og i de fleste tilfeller er bare deler av prosedyren gjennomført. F.eks. er antall problemløsningsoppgaver redusert til to oppgaver i flere studier. En oppgave under og en over barnets utviklingsnivå hos Miller et al. (2002), og Larrieu et al. (2019). Eller det er gjort betydelige endringer i prosedyren. Slik som hos Verschuere et al. (2006), hvor mødrene skulle observere barnet under forsøkene på å utføre oppgaver som overgikk barnets utviklingsnivå.

To studier har, med grunnlag i skåringssystemet til Heller et al. (1999), undersøkt måleegenskapene til Crowell-prosedyren (Loop et al., 2017; Sprang & Craig, 2015). Den første brukte et amerikansk utvalg av 151 dyader av barn (6–60 måneder gamle) med foreldre som var blitt fratatt omsorgen, og hvor Crowell-prosedyren inngikk som del av utredningen for mulig tilbakeføring av omsorgen. Den andre studien undersøkte et utvalg fra befolkningen i Belgia bestående av 137 dyader 3–6 åringer og foreldrene. Studien var del av en longitudinell studie av barn med atferdsvansker. Bare Sprang og Craig (2015) gjennomførte hele Crowell-prosedyren. Hos Loop et al. (2017) ble enkelte oppgaver samt separasjons-gjenforenings sekvensene utelatt fra prosedyren. Loop et al. (2017) er imidlertid den eneste publikasjonen på Crowell-prosedyren som rapporterer skårene fordelt på sekvenser, noe som gjør det mulig å studere samvariasjonen mellom sekvensene for hver av skalaene.

Begge disse studiene konkluderte med at både skalaene for barn og omsorgsperson er pålitelige og valide måleinstrumenter for observasjon av samspill. Begge studiene fant også høy indre konsistens for både barne- og omsorgspersonskalaene. Sprang og Craig (2015) fant, basert på eksplorerende faktoranalyser, at barne- og omsorgspersonsskalaene kunne forstås som to underliggende latente faktorer. Disse ble omtalt som henholdsvis en «child affective presentation factor» for barnet og en «caregiver responsiveness factor» for omsorgspersonen. Faktorladningene for flere av leddene var imidlertid lave. Loop et al. (2017) fant, med unntak av aggresjonsleddet for både barne- og omsorgspersonskalaene, at det var samvariasjon mellom skårene for de fem sekvensene i Crowell-prosedyren. Det var også høy samvariasjon mellom skårene for barne- og omsorgspersonleddene som var ment å måle tilsvarende atferd hos barn og omsorgsperson (slik som f.eks. positiv affekt). Videre var det, med unntak av tilbaketrekkingssleddet, høy test-retestreliabilitet over et åtte-ukers intervall for 70 dyader. Loop et al. (2017) fant også at barn og foreldres samspillsferdigheter samvarierte med foreldrenes svar på spørreskjema for å måle omsorgspersoners støtte og kontroll til førskolebarn, noe som de tolket som uttrykk for Crowell-prosedyrens eksterne validitet. Vi har ikke vurdert kvaliteten på disse studiene da dette ligger utenfor mandatet for en psyktestbarn-artikkel. Det kan imidlertid tilføyes at analysene

i disse studiene som vurderer Crowell-prosedyrens måleegenskaper har i stor grad vært beskrivende og eksplorerende. Det mangler konfirmatoriske faktoranalyser for å fastslå nærmere om den teoretiske modellen som ligger til grunn for instrumentet støttes av data. Det finnes heller ingen normeringsstudier av Crowell-prosedyren, noe som gjør det vanskelig å vite hva skårene på barne- og omsorgspersonsskalaene betyr.

Metode

Bibliotekar Sølvi Biedilæ ved Regionsenter for barn og unges psykiske helse, helseregion Øst og Sør, søkte etter dokumentasjon på testens psykometriske egenskaper i databasene, PsycINFO, Medline, Embase, Cochrane Library, Oria (BIBSYS), Norart, SveMed+, PubMed, CRISTin.no, NORA.no, Forskningsdatabasen.dk og Swepub. Søkedato: 06.09.2019. Et oppfølgingssøk ble gjort 21.06.2021. Søkestrategien er tilgjengelig på <https://psyktestbarn.r-bup.no/no/artikler/crowell-prosedyren> Formålet med søket var å inkludere alle publikasjoner av studier som har undersøkt og rapportert minst ett av følgende i skandinaviske utvalg:

- normdata for testen
- reliabilitet: indre konsistens, test-retest, interater og endringssensitivitet
- validitet: samsvar med liknende testskårer, samsvar med referansestandard eller annet kriterium, og/eller faktorstruktur

I tillegg, og *kun for norske versjoner av Crowell-prosedyren*, inkluderte vi publikasjoner som rapporterte gjennomsnittsskårer og/eller forekomster for henholdsvis generelle populasjoner og kliniske undergrupper.

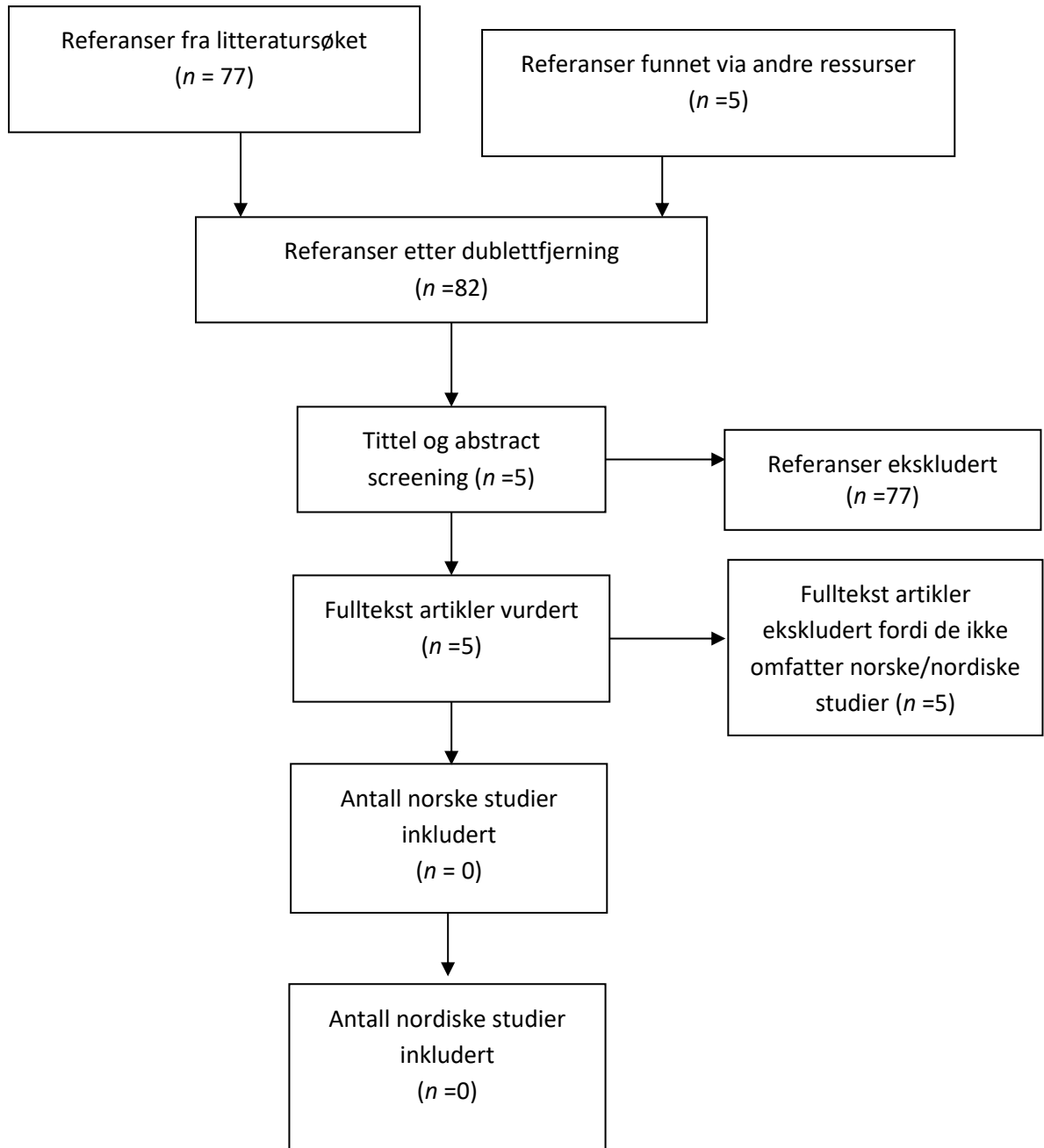
Begge forfatterne vurderte, uavhengig av hverandre, alle de identifiserte publikasjonenes sammendrag med henblikk på om publikasjonene beskrev resultat som var relevant for å vurdere Crowell-prosedyrens normering, validitet og reliabilitet ved hjelp av en tilpasset versjon av European Federation of Psychologists' Association (EFPA) Test review form and notes for reviewers (European Federation of Psychologists' Associations (EFPA), 2013).

Resultater

Litteratursøk

De to søkene resulterte i henholdsvis 51 og 26 treff i de norske og de svenske/danske databasene, etter å ha kontrollert for dubletter (Se Figur 1). Vi gikk gjennom sammendraget for samtlige 77 treff og fant at ingen av publikasjonene handlet om Crowell-prosedyren. Treffene handlet utelukkende om egennavnet «Crowell» i en annen sammenheng enn Crowell-prosedyren. Vi har heller ikke funnet andre publikasjoner som presenterer resultater eller data fra studier av Crowell-prosedyren basert på norske eller skandinaviske utvalg, eller internasjonale oversiktsartikler. De eneste rapporterte resultatene som vi har blitt gjort kjent med gjennom innspill fra kursholderne i den norske Crowell-prosedyren er fra en hovedoppgave i psykologi (Jacobsen, 2005), hvor Crowell-prosedyren inngikk i en pilotstudie sammen med fire andre kartleggingsinstrument (Fremmedsituasjon, Ages & Stages Questionnaire, tilknytningsdagbok og Working Model of the Child Interview). Formålet med studien var å undersøke utviklingen over tre tidspunkt hos fem ett- til tre-åringer som flyttet fra beredskapshjem til fosterhjem. Barna var de samme ved alle tre tidspunktene, mens omsorgspersonen på det første tidspunktet var omsorgsperson i beredskapshjemmet og på det andre og tredje tidspunktet var omsorgsperson i fosterhjemmet.

Figur 1. PRISMA flytdiagram



Hovedoppgaven beskriver kategoriseringen av barnas og omsorgspersonenes atferd slik at det fremstår som det er benyttet en norsk oversettelse av Heller et al. (1999). Oversettelsen ble utført av Jacobsen og hennes veileder, og de har senere dokumentert den, i et upublisert notat (Jacobsen og Smith, 2009). Innenfor rammene av ett skalapoengs avvik (på en skala 1-7), ble interratereabiliteten mellom to kodere oppgitt til å være på 94 % for de fem foreldreleddene samlet og 95 % for de syv barneleddene samlet. De øvrige resultatene for Crowell-prosedyren publisert av Jacobsen (2005) viser det som vi antar er gjennomsnittskårene for de to koderne for hvert av leddene for barna og omsorgspersonene for de tre tidspunktene. Disse er imidlertid ikke gjenstand for statistiske analyser, verken over tid eller mellom partene i dyadene, og heller ikke med de andre kartleggingsinstrumentene i denne hovedoppgaven. Det, i tillegg til at antall deltagere er svært lavt, gjør det vanskelig å bruke denne informasjonen til å vurdere måleegenskapene til Crowell-prosedyren. Dette var da heller ikke formålet med pilotstudien som hovedoppgaven var basert på.

Vi har ikke funnet noen internasjonale oppsummeringer av måleegenskapene til Crowell-prosedyren.

Diskusjon og konklusjon

Resultatene fra litteratursøket viste at det mangler norske og skandinaviske studier og at det heller ikke finnes internasjonale oversikter som kan belyse Crowell-prosedyrens måleegenskaper brukt i en norsk kontekst. Dette selv om resultatene fra en undersøkelse av kartleggingsmetoder som er i bruk i barnevernet viste at 8,9 % av barnevernslederene oppga at Crowell-prosedyren ble benyttet ved deres kontor (Vis et al., 2014). I en gjennomgang av 1365 rapporter om barnevernets undersøkelsesarbeid ble det imidlertid ikke funnet noen tilfeller hvor Crowell-prosedyren ble brukt som del av grunnlaget barnevernet fattet sine beslutninger på (Christiansen et al., 2019) .

Resultatene fra en norsk oversettelse av Crowell-prosedyren, som beskrevet i en hovedoppgave (Jacobsen, 2005), utgjør det eneste datagrunnlaget som er anvendelig for å vurdere kartleggingsverktøyets måleegenskaper. Imidlertid er det viktig å være klar over at denne pilotstudien var basert på et svært lavt antall og selektert utvalg spedbarn, og at vurdering av måleegenskapene utelukkende var basert på et grovkornet mål på samsvar mellom to kodere. Derfor er vår konklusjon at det mangler grunnlag for å vurdere måleegenskapene til den norske oversettelsen av Crowell-prosedyren.

Det er gjennomført en lang rekke internasjonale studier som har brukt Crowell-prosedyren på utvalg utenfor Norden. To av disse (Loop et al., 2017; Sprang & Craig, 2015) har også vurdert måleegenskapene til Crowell-prosedyren, og konkludert med at kartleggingsverktøyet er et reliabelt og valid instrument for å måle kvaliteten i samspillet mellom sped- og småbarn og deres omsorgspersoner. Disse resultatene hviler imidlertid hovedsakelig på deskriptive og eksplorerende analyser av gjennomsnittskårer. Loop et al. (2017) har analysert enkeltsekvenser for å belyse instrumentets reliabilitet og validitet, men dette var basert på en forkortet versjon av Crowell-prosedyren. Det mangler teori-drevne undersøkelser som vil kunne belyse hvor godt de observerte skårene stemmer overens med modellen som ligger til grunn for instrumentet.

I tillegg er det uklart i hvilken grad disse resultatene er overførbare for å vurdere den norske versjonen av Crowell-prosedyren. Det er også uklart hvilken betydning de ulike tilpasningene i prosedyre og skåringssystem vi ser i de fleste internasjonale studiene, har for overføringsverdien til den norske versjonen av kartleggingsverktøyet. Dessuten mangler det normeringsdata, både nasjonalt og internasjonalt, noe som er avgjørende for den praktiske bruken av kartleggingsmetoden.

Det er derfor behov for en studie på måleegenskapene til Crowell-prosedyren slik den brukes klinisk i praksisfeltet i Norge og Norden. Crowell-prosedyren var blant de 33 kartleggingsmetodene som ble inkludert for vurdering i «The First 1000 Days in the Nordic Countries» prosjektet (Rye & Martinussen, 2021), som

konkluderte med at det mangler datagrunnlag for å vurdere måleegenskapene til oversettelsene av instrumentet i alle de nordiske landene.

Vurdér og oppgi mulige interessekonflikter

Forfatterne erklærer herved at de ikke har noen interessekonflikter.

Referanser

- Ainsworth, M. & Wittig, B. (1969). Attachment and Exploratory Behavior of One-Year-Olds in a Strange Situation. I B. M. Foss (Red.), *Determinants of Infant Behavior* (Bd. 4). Methuen.
- Aoki, Y., Zeanah, C. H., Heller, S. S. & Bakshi, S. (2002). Parent-infant relationship global assessment scale: a study of its predictive validity. *Psychiatry Clin Neurosci*, 56(5), 493-497.
<https://doi.org/10.1046/j.1440-1819.2002.01044.x>
- Boris, N. W., Cheshier, T. & Wajda-Johnston, V. A. (2019). Assessment of Attachment in Infancy and Early Childhood. I R. D. C.-. Wiggins & A. S. Carter (Red.), *The Oxford Handbook of Infant, Toddler, and Preschool Mental Health Assessment* (2. utg., s. 267-286). Oxford Library of Psychology.
- Brassart, E. & Schelstraete, M.-A. (2015). Enhancing the communication abilities of preschoolers at risk for behavior problems. *Infants & Young Children*, 28(4), 337-354.
<https://doi.org/10.1097/YYC.0000000000000049>
- Christiansen, Ø., Havnen, K. J. S., Iversen, A. C., Fylkesnes, M. K., Lauritzen, C., Nygård, R. H. & Vis, S. A. (2019). *Barnevernets undersøkelsesarbeid: Når barnevernet undersøker, delrapport 4*. RKBU Nord.
- Coleman, P. K. & Karraker, K. H. (2003). Maternal self - efficacy beliefs, competence in parenting, and toddlers' behavior and developmental status. *Infant Mental Health Journal*, 24(2), 126-148.
<https://doi.org/10.1002/imhj.10048>
- Conway, A., McDonough, S. C., Mackenzie, M., Miller, A., Dayton, C., Rosenblum, K., Muzik, M. & Sameroff, A. (2014). Maternal sensitivity and latency to positive emotion following challenge: Pathways through effortful control. *Infant Mental Health Journal*, 35(3), 274-284. <https://doi.org/10.1002/imhj.21445>
- Crowell, J. A. & Feldman, S. S. (1988). Mothers' internal models of relationships and children's behavioral and developmental status: A study of mother-child interaction. *Child development*, 59(5), 1273-1285.
<https://doi.org/10.2307/1130490>
- Crowell, J. A. & Feldman, S. S. (1991). Mothers' working models of attachment relationships and mother and child behavior during separation and reunion. *Developmental Psychology*, 27(4), 597.
<https://doi.org/10.1037/0012-1649.27.4.597>
- Crowell, J. A., Feldman, S. S. & Ginsberg, N. (1988). Assessment of mother-child interaction in preschoolers with behavior problems. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 27(3), 303-311.
<https://doi.org/10.1097/00004583-198805000-00007>
- European Federation of Psychologists' Associations (EFPA). (2013). *EFPA review model for the description and evaluation of psychological and educational tests: Test review form and notes for reviewers, v 4.2.6*. EFPA.
- Fitzgerald, M. M., Shipman, K. L., Jackson, J. L., McMahon, R. J. & Hanley, H. M. (2005). Perceptions of parenting versus parent-child interactions among incest survivors. *Child abuse & neglect*, 29(6), 661-681.
<https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2004.10.012>
- Heller, S., Aoki, Y. & Sheffner, X. (1999). *Revision of the Crowell parent-child relationship scale* (4. utg.). Tulane University Medical Center.
- Larrieu, J. A., Middleton, M. A., Kelley, A. C. & Zeanah Jr, C. H. (2019). Assessing the relational context of infants and young children. I C. H. Zeanah Jr (Red.), *Handbook of infant mental health* (s. 279-296). The Guilford press.
- Loop, L., Mouton, B., Stievenart, M. & Roskam, I. (2017). One or many? Which and how many parenting variables should be targeted in interventions to reduce children's externalizing behavior? *Behaviour research and therapy*, 92, 11-23. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2017.01.015>
- Malik, N. M., Lederman, C. S., Crowson, M. M. & Osofsky, J. D. (2002). Evaluating maltreated infants, toddlers, and preschoolers in dependency court. *Infant Mental Health Journal*, 23(5), 576-592.
<https://doi.org/10.1002/imhj.10034>

- Matas, L., Arend, R. A. & Sroufe, L. A. (1978). Continuity of adaptation in the second year: The relationship between quality of attachment and later competence. *Child development*, 547-556.
<https://doi.org/10.2307/1128221>
- Miller, A. L., McDonough, S. C., Rosenblum, K. L. & Sameroff, A. J. (2002). Emotion regulation in context: Situational effects on infant and caregiver behavior. *Infancy*, 3(4), 403-433.
https://doi.org/10.1207/S15327078IN0304_01
- Misri, S., Reebye, P., Kendrick, K., Carter, D., Ryan, D., Grunau, R. E. & Oberlander, T. F. (2006). Internalizing behaviors in 4-year-old children exposed in utero to psychotropic medications. *American Journal of Psychiatry*, 163(6), 1026-1032. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.163.6.1026>
- Mouton, B. & Roskam, I. (2015). Confident mothers, easier children: A quasi-experimental manipulation of mothers' self-efficacy. *Journal of Child and Family Studies*, 24(8), 2485-2495.
<https://doi.org/10.1007/s10826-014-0051-0>
- Osofsky, J. D., Kronenberg, M., Hammer, J. H., Lederman, J. C., Katz, L., Adams, S., Graham, M. & Hogan, A. (2007). The development and evaluation of the intervention model for the Florida Infant Mental Health Pilot Program. *Infant Mental Health Journal*, 28(3), 259-280.
<https://doi.org/10.1002/imhj.20135>
- Robinson, L. R., Morris, A. S., Heller, S. S., Scheeringa, M. S., Boris, N. W. & Smyke, A. T. (2009). Relations between emotion regulation, parenting, and psychopathology in young maltreated children in out of home care. *Journal of Child and Family Studies*, 18(4), 421-434. <https://doi.org/10.1007/s10826-008-9246-6>
- Scheeringa, M. S., Zeanah, C. H., Myers, L. & Putnam, F. (2004). Heart period and variability findings in preschool children with posttraumatic stress symptoms. *Biological Psychiatry*, 55(7), 685-691.
<https://doi.org/10.1016/j.biopsych.2004.01.006>
- Smith, L. (2002). *Tilknytning og barns utvikling*. Høyskoleforlaget.
- Sprang, G. & Craig, C. (2015). Crowell problem solving procedure: a psychometric analysis of a laboratory measure of the caregiver-child relationship. *Child and Adolescent Mental Health*, 20(4), 202-209.
<https://doi.org/10.1111/camh.12082>
- Verschuere, K., Dossche, D., Marcoen, A., Mahieu, S. & Bakermans - Kranenburg, M. (2006). Attachment representations and discipline in mothers of young school children: An observation study. *Social Development*, 15(4), 659-675. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9507.2006.00363.x>
- Vis, S., Stovold, A., Skilbred, D., Christiansen, Ø. & Andersen, A. (2014). *Statusrapport om barnevernets undersøkelsesarbeid - høsten 2014*. RKBU Nord
- Zeanah, C. H., Boris, N. W., Heller, S. S., Hinshaw - Fuselier, S., Larrieu, J. A., Lewis, M., Palomino, R., Rovaris, M. & Valliere, J. (1997). Relationship assessment in infant mental health. *Infant Mental Health Journal*, 18(2), 182-197. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-0355\(199722\)18:2<182::AID-IMHJ7>3.0.CO;2-R](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-0355(199722)18:2<182::AID-IMHJ7>3.0.CO;2-R)
- Zeanah, C. H., Boris, N. W. & Scheeringa, M. S. (1997). Psychopathology in infancy. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 38(1), 81-99. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.1997.tb01506.x>
- Zeanah, C. H., Nelson, C. A., Fox, N. A., Smyke, A. T., Marshall, P., Parker, S. W. & Koga, S. (2003). Designing research to study the effects of institutionalization on brain and behavioral development: The Bucharest Early Intervention Project. *Development and psychopathology*, 15(4), 885-907.
<https://doi.org/10.1017/s0954579403000452>
- Zeanah Jr, C. H., Larrieu, J. A., Heller, S. S. & Valliere, J. (2000). Infant-parent relationship assessment. I C. H. Zeanah Jr (Red.), *Handbook of infant mental health* (s. 222-235). The Guilford Press.